

Sygn. akt I C 80/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Popiołek-Sikora

Protokolant: Katarzyna Wojciechowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 marca 2014 roku we W.

z powództwa P. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniosła o zasądzenie od pozwanej A. K. na swoją rzecz kwoty 2.102,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 24.10.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w sprawie.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z Raiffeisen P. umowy z dnia 15.12.2006 r., z której pozwana nie wywiązała się w terminie. Podała, że w dniu 26.04.2013 r. wierzyciel dokonał przelewu przysługującej mu wierzytelności od pozwanej na rzecz strony powodowej. Podniosła, że podjęła próbę polubownego odzyskania należnej mu od pozwanej kwoty, jednakże bezskutecznie. Wskazała, że zobowiązanie pozwanej wynosi 1.565,30 zł z tytułu należności głównej oraz kwotę 536,91 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę pomimo prawidłowego zawiadomienia, nie złożyła żadnych wyjaśnień w sprawie ani nie zażądała przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Dnia 26.04.2013 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. zawarł umowę sprzedaży wierzytelności z (...) Bank (...) S.A. w W.. W odpisie z załącznika do umowy zawierającego opis wierzytelności wskazano, że umowa cesji obejmuje wierzytelność wobec A. K..

dowód : umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 26.04.2013 r., k. 8-11;

załącznik do umowy cesji, k. 12;

wezwanie do zapłaty, k. 13-14;

wyciąg z rejestru, k. 16.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, ze względu na to, iż w ocenie Sądu roszczenie strony powodowej nie zostało udowodnione. Sąd uznał, że powódka nie udowodniła nie tylko wysokości zobowiązania pozwanej względem powoda, ale również jego istnienia w ogóle.

W myśl art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Art. 3531 przewiduje, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zgodnie natomiast z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu lub właściwości zobowiązania.

Art. 339 § 1 k.p.c. stanowi, że jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu, strona powodowa zobowiązana była wykazać, że pozwaną i jej poprzednika prawnego łączył stosunek zobowiązaniowy oraz dowieść wysokości wierzytelności, z tego stosunku wynikającej.

Strona powodowa reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika na poparcie swojego żądania przedłożyła następujące dokumenty: umowę sprzedaży wierzytelności, załącznik do umowy cesji oraz wezwanie do zapłaty. Na ich podstawie Sąd był w stanie ustalić jedynie, że strona powodowa w dniu 26.04.2013 r. zawarła umowę sprzedaży wierzytelności, oraz że został wydrukowany dokument, nazwany „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji”, w którego treści wskazano wysokość wierzytelności pozwanej A. K..

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że przytoczone przez stronę powodową twierdzenia o okolicznościach faktycznych budzą wątpliwości, w związku z czym okazały się niewystarczające do wydania wyroku zaocznego uwzględniającego powództwo. W szczególności wskazać należy, że powołane twierdzenia nie pozwalały nawet na ustalenie stosunku prawnego, stanowiącego podstawę obowiązku świadczenia przez pozwaną – profesjonalny pełnomocnik nie wskazał nawet jakiego rodzaju umowa miała zostać z pozwaną zawarta, z czego wynika zadłużenie pozwanej, jak również czy kwota dochodzonego roszczenia odpowiada stanowi aktualnego zadłużenia pozwanej, jeśli w ogóle takie zadłużenie istnieje.

Mając powyższe na uwadze, wobec braku jakichkolwiek dowód świadczących o istnieniu zobowiązania pozwanej wobec strony powodowej i jego wysokości, orzeczono jak w wyroku.